

NUMMER 9

[NYHEDER](#)
[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEWS](#)
[FEATURE](#)
[PODCAST ▾](#)
[BLOG ▾](#)
[KONTAKT ▾](#)

SØG

Søg

🔍 Kristian Bang Larsen til [Leder: Festivalfolk, forén jer!](#)

🔍 Lars Christian til [Mit møde med Hergé](#)

🔍 Carsten Søndergaard til [Grønne fingre](#)

🔍 Kristian Bang Larsen til [Grønne fingre](#)

🔍 Sajmon til [Grønne fingre](#)

Der er så uhyggeligt på Fyn

12. januar 2018 af [Michael Lindal Andersen](#)

🔍 0

SCRAPBOGEN

999999

Forfatter/Tegner: Karsten Mungo Madsen

Forlag: Fahrenheit

Form: Sort-hvid/farve i hårdt bind, 56 s.

Vejl. pris: 169 kr

Udgivelsesår: 2017

Udgivelsesland: Danmark

Vinden rusker, regnen vælter ned, og det er jul ved et fyrtårn på Fyn. Men der er noget uhyggeligt, der venter hovedpersonen i den danske gysertegneserie "Scrapbogen". Det er ikke helt så uhyggeligt for læseren, men alligevel sådan lidt hyggeligt.

Et job som vagt i et fyrtårn på Fyn virker som den perfekte juleferietjans for en ung mand, der er bagud med eksamenslæsningen. Ro og fred til fordybelse. Altså medmindre du er med i en gyserhistorie. For så er det verdens dårligste ide. I

Karsten Mungo Madsens tegneserie "Scrapbogen" fortæller en traumatiseret mand i slutningen af 30'erne om sine ungdomsoplevelser i et fyrtårn, der indeholdt mere, end han havde regnet med. Og mere skal der ikke siges om plottet. Det ville være tarveligt.

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin ...

2441 Synes godt om

Synes godt om side

Del

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier
for 9 minutter siden

Masser af danske tegneserier på programmet til foråret. Nyt fra bl.a. Rune Ryberg, Morten Voigt og Mikkel Sommer.

Forårsudgivelser IV: Fahren
Skæbnets fortællinger fra Fahren

SENESTE INDLÆG

Et utal af fester og fredagsbarer havde resulteret i, at jeg var kommet ganske langt bagud med mine studier. – Og nu var tiden inde til at få indhentet det forsmte.

Det var derfor, jeg tog jobbet som ferieafleser for opsynsmanden på Kalve Fyr.

Kalve Fyr ligger på spidsen af en lille landtange på det sydlige Fyn. Det var langt væk fra alting. Kun en smal hulvej førte de tre kilometer fra Kalve Strandby ud til fyret. Vejen gik langs markskel og over strandenge til landtangen og fyret.

Ondskaben

5. marts 2018

0

Et lys i oktobermørket

5. marts 2018

0

Supersnak: Brian Michael Bendis (nuff' said)

4. marts 2018

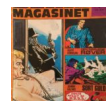
0

Forårsudgivelser III: Cobolt

1. marts 2018

0

Verden ifølge Seriemagasinet: En duft af petroleum

28. februar 2018

0

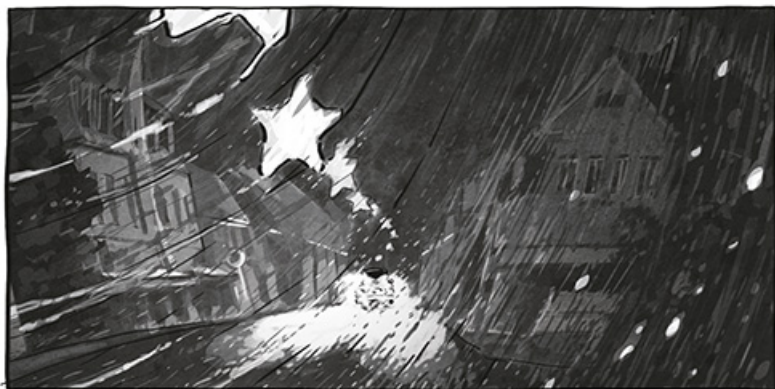
Der er tale om en hybrid imellem prosatekst og tegneserie. Teksten er fra de maskinskrevne sider, som manden sidder og forfatter i rammefortællingen, imens tegningerne og tegneseriesiderne folder fortællingen ud visuelt. Der er ikke tale om hele tekstsider ind imellem fortælle-mæssigt supplerende tegneseriesider, men derimod sider, der indeholder begge dele – enkelte steder er der også talebobler. Man kan også vælge blot at se på det som en uhyre tekststrig tegneserie, hvis man vil. I hvert fald har Mungo Madsen valgt en form, hvor tekst fylder meget på siderne, men ofte er hybriden faktisk unødvendig. Billeder og tekst fortæller det samme, og der bliver en for høj grad af redundans. Han burde have støttet lidt mere på sine egne evner som visuel historiefortæller, som rent faktisk overstiger hans ganske okay evner som prosaskribent. Billederne fortæller historien bedre end teksten. Teksten er lidt formel i sit sprog, hvilket dog ikke altid er et minus, da det rammer en stemning af det klassiske gys. Det gotiske gys, som tegningerne også rammer så glimrende.

Værre er det dog, at den meget ordrige tekst sommetider er i vejen for fremdriften. Billederne og tegneserierammerne skubber handlingen fremad i ét tempo, imens tekstdelen insisterer på et andet og langsommere tempo. Visse steder bruges det ret effektivt til at forhale det tidspunkt, hvor læseren bladrer og dermed får spændingen udløst. Andre steder vil man bare gerne have lov til at bladre. Og som sagt, så får billederne ofte ikke lov til at tale deres eget sprog, men bakkes op af tekst, der godt nok kommer med nye oplysninger, men også opsummerer det, man allerede har læst.

Mungo Madsen bruger god lang tid på at opbygge sin uhygge, og det skal man også. Forvarsler og forudgreb er nogle af hjørnestenene i gysergenren. Slutningen og klimakset er dog meget hurtigt overstået, så på trods af bogens korte længde, så føles det alligevel lidt som om, at den ikke helt er i balance. Den store overraskelse i historien

Kalvø Strandby var sådan en ferieby, hvor de velhavende borgere fra Assens tilbragte deres sommer. På denne tid af året var den en trist og stort set øde spøgelsesby.

Som sagt er Mungo Madsen ikke en uferm visuel historiefortæller. Billederne glider fremad, virkemidlerne rammer oftest plet, og den grå, sorte og hvide billedside fremstår både stemningsfuld og lettere urovækkende. "Scrapbogen" er et meget klassisk gys af den slags, man kunne støde på i børnebibliotekets mange gyserantologier, dengang man var en rædselselskende purk, og billederne rammer rigtigt fint denne tone af noget lidt almodisch uden at fremstå decideret gammeldags. Fyrtårnet er især fedt designet. Så højt, at det næsten er ved at vælte i vinden og buer med Jordens krumning. Et gotisk gespenst af en bygning, som enhver gyserentusiast godt ved, at man skal holde sig langt fra. I det hele taget har tegneserieskaberen en fin fornemmelse for rum, og hvordan disse fungerer i en historie.

Der er noget hyggeligt over denne gyserhistorie, der ikke prøver at være mere, end den er. Den virker tilfreds med at være en lille rislen ned ad ryggen og et gys af den slags, hvor de fleste kan være med. Der bliver gået godt til den med øksen på et tidspunkt, men Mungo Madsen holder sig tilbage og svælger ikke i splat og blod. Det er også en dyd. Mådehold er vigtigere for gysergenren, end mange måske indser. Mungo Madsen ved det godt, kan man mærke. Men helt uhyggeligt bliver det altså ikke. Formen står i vejen for gysen, og selve gysen får for lidt plads. Det være sagt, så er der virkelig gode takter i denne gysertegneserie, der ender med både at have personlighed og en genreforståelse, man ikke skal tage for givet. Gysergenren ER nemlig aldeles svær at håndtere. For Mungo Madsen lykkes det næsten.

fødeøen skildret i andet end reklamer med Polle fra Snave.

📖 Forlaget Fahrenheit, Fyn, gysertegneserier, horror, Karsten Mungo Madsen, Scrapbogen

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Michael Lindal Andersen

FORRIGE ARTIKEL

Horror på fynsk – Karsten Mungo Madsen om "Scrapbogen"

NÆSTE ARTIKEL

Girly gothic

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Forårsudgivelser IV: Fahrenheit, Forlæns og Ondskaben

5. marts 2018 af [Christian Aarestrup](#)

🗨 0

Et lys i oktobermørket

5. marts 2018 af [Morten Tjalve](#)

🗨 0

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og baggrundsstof, som henvender sig til såvel nye som garvede tegneserielæsere.

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

Læs mere her

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics
Art Bubble
Storm P. Museet
The Animation Workshop